

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/178/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814221183
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814221183.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci navrhovateľa L. E., nar. X.X.XXXX, bytom ul. A. X. č. XX/XX, G. proti odporcovi E. E., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom ul. A. X. č. XX/XX, G., v konaní zastúpený JUDr. G., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Partizánske, o určenie výživného, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý platiť navrhovateľke výživné 28 eur mesačne vždy vopred najneskôr do 28. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky, s účinnosťou od 1.12.2014.

odôvodnenie:

Navrhovateľka návrhom zo dňa 3.12.2014, upresneným na pojednávaní dňa 23.12.2014 domáhala sa, aby odporca bol zaviazaný platiť jej výživné 28,- eur mesačne, s účinnosťou od 1.12.2014.

Návrh odôvodnila tým, že manželstvo jej rodičov zaniklo rozvodom, a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 14P 14/2014-66 zo dňa 24.10.2014. Je výživou odkázaná na odporcu, štúdiom na Strednej odbornej škole obchodu a služieb Prievidza sa pripravuje na svoje budúce povolanie. Náklady na úhradu jej odôvodnených potrieb pozostávajú zo zabezpečovania oblečenia, obuvi, stravy, hygienických a kozmetických potrieb, učebných pomôcok. Jej matka je nezamestnaná, poberateľka sociálnych dávok.

V priebehu konania (a to aj s poukazom na obsah spisu č. 14P 14/2014) sa súdu nepodarilo zistiť súčasné miesto pobytu odporcu, preto mu uznesením č. k. 7C 178/2014-16 zo dňa 9.12.2014 ustanovil opatrovníka v osobe JUDr. G. E., vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Partizánske.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, svedkyne R. E.j, oboznámením sa s pripojeným spisom, s odpoveďou na lustráciu v registri Sociálnej poisťovne, s vyjadrením Strednej odbornej školy obchodu a služieb Prievidza, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Manželstvo rodičov navrhovateľky zaniklo rozvodom, a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 14P 14/2014-66 zo dňa 24.10.2014.

V školskom roku 2014/2015 navrhovateľka je žiačkou Strednej odbornej školy obchodu a služieb, Prievidza. Náklady na úhradu jej odôvodnených potrieb pozostávajú zo zabezpečovania oblečenia,

obuvi, stravy, hygienických a kozmetických potrieb, učebných pomôcok. Podľa vyjadrenia uvedenej školy navštevuje 1. ročník, učebný odbor cukrár, za učebnicu cudzieho jazyka zaplatila 25,- eur, náklady na úbor na hodiny telesnej a športovej výchovy predstavujú 40,- eur, na učebné pomôcky (perá, ceruzky, zošity, atď.) 15,- eur. Ku štúdiu potrebuje pracovné oblečenie na odborný výcvik (pracovná obuv, biele tričko, nohavice, zásterka) a pracovné pomôcky (cukrárenská stierka, zubkový nôž), náklady z tohto titulu vynaložené predstavujú 60,- eur.

Z účastníckej výpovede navrhovateľky vyplýva, že z dôvodu nedostatku peňazí na strane matky, nemôže za účelom prepravy na vyučovanie využívať MHD, ani sa stravovať v školskej jedálni.

Zo svedeckej výpovede R. E. vyplýva, že je nezamestnaná, poberá sociálne dávky 200,- eur mesačne a rodinné prídavky na dve deti. Býva s priateľom, ktorý jej finančne vypomáha. Zálohové platby za užívaný bytový priestor predstavujú 130,- eur mesačne.

Z vyjadrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza vyplýva, že odporca pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie naposledy pracoval v TEZAS spol. s r.o. Prievidza. V potvrdení o zamestnaní je uvedené, že pracovný pomer trval od 18.5.2007 do 2.11.2007 a skončil sa dohodou.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že návrh je podaný dôvodne.

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá dovtedy, kým nie sú schopné samé sa živiť. Pod pojmom výživa dieťaťa, treba rozumieť výživu v materiálnom zmysle a tiež zabezpečenie vzdelávacích, kultúrnych a iných záujmových potrieb dieťaťa.

Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, manželstvo rodičov navrhovateľky zaniklo rozvodom, a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 14P 14/2014-66 zo dňa 24.10.2014. Navrhovateľka ako plnoleté dieťa byva v domácnosti matky. Odporca si k nej vyživovaciu povinnosť neplní. Navrhovateľka nie je schopná sama sa živiť, štúdiom na Strednej odbornej škole obchodu a služieb, Prievidza sa pripravuje na svoje budúce zamestnanie. Náklady na úhradu jej odôvodnených potrieb pozostávajú zo zabezpečovania oblečenia, obuvi, stravy, hygienických a kozmetických potrieb, učebných pomôcok. Podľa vyjadrenia uvedenej školy navštevuje 1. ročník, učebný odbor cukrár. Ku štúdiu potrebuje okrem bežných učebných pomôcok aj pracovné oblečenie a pomôcky, čo predstavuje ďalšie náklady. Absolvuje štúdium dennou formou, nemá príjem. Navrhovateľka je teda odkázaná z hľadiska zabezpečovania svojej výživy a ďalších odôvodnených potrieb, na prispievanie aj od odporcu. Z ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že povinný rodič musí vždy zabezpečiť výživu nezaopatreného dieťaťa podľa osobitného zákona, aspoň v minimálnom rozsahu, hoci aj na úkor svojho minima, a to aj vtedy, ak by jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery inak neumožňovali určenie výživného ani v tejto minimálnej výške. Odporca je nezamestnaný, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Z vyjadrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny Prievidza vyplýva, že po zániku manželstva rozvodom si podal žiadosť o priznanie dávky v hmotnej núdzi, pričom konanie nie je skončené. Nie je pritom poberateľom iných sociálnych dávok. Suma životného minima od 1.7.2014 je 90,42 eur mesačne, ak ide o nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Z uvedenej sumy 30% predstavuje 27,12 eur. Navrhovateľka si proti odporcovi uplatnila výživné vo výške 28,- eur mesačne, t. j. v sume, ktorá sa s rozdielom 0,88 eur približuje minimálnemu výživnému. Vychádzajúc aj zo zásady, že plnenie vyživovacej povinnosti je prvoradou povinnosťou rodiča, súd odporcovi uložil povinnosť platiť výživné 28,- eur mesačne, s účinnosťou do 1.12.2014.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.